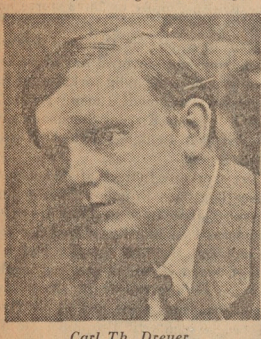

For et udsolgt Hus hvori den hjemlige Films og Kunsts Store var stærkt repræsenteret, havde Paladsteatret iaf-tes Verdenspremiere paa den med saa store Forventninger imødesete Jeanne d'Arc-Film. Det festklædte Parket var i Dagens Anledning flankeret af flag-smykkede Loger, hvori Hædersgæster-ne havde taget Plads. Til venstre sad Mlle Falconetti, Jeanne d'Arcs Frem-stillerinde sammen med Filmsoptagel-sesselskabets Præsident, Hertugen af Ayen, og i Logen til højre den franske Minister, M. Hermite og den belgiske Gesandt, M. Allart.

Det blev en ejendommelig og fængs-lende Aften, helt igennem præget af

Carl Th. Dreyer.

den Redelighed og Ærlighed, som altid har kendetegnet Carl Th. Dreyer som Instruktør. Filmen blev tillige en smuk kunstnerisk Sejr for Mlle. Falconetti, hvis Spil som Jeanne d'Arc var Afte-nens største Oplevelse.

Carl Th. Dreyer har vraget alle de Begivenheder i Jeanne d'Arcs korte og tragiske Liv, der kunde have givet Fil-men Farver og Glød. Ogsaa Skildrin-gen af den purunge Piges overspændte Religiositet, der fik hende til med Ek-stasens Magt at vende sit Fædrelands Skæbne, er forbigaaet. Skuespillet for-tæller kun Jeanne d'Arcs Lidelse og Død, hendes straalende Jammersminde.

Det er blevet baade Filmens Styrke og Svaghed. Billederne er bygget over de Forhørsprotokoller, der med uhyre Grundighed blev ført under den uhyg-gelige og pinefulde Proces, den engel-ske Guvernør Warwick lod føre for at uskadeliggøre Jeanne d'Arc. Eng-landerne saa i hende den farlige, po-litiske Modstander. Soldaterne nærde en overtroisk Skræk for hendes Mod. Kunde det lykkes at faa den Modstan-der brændt som Heks, vilde ikke alene Grunden til Soldaternes Overtro være fjernet, men Karl VII tillige være stil-let i et odiøst Skær.

Paa dette Tidspunkt begynder Fil-men, som for den første Dels Ved-kommende næsten virker som en Illu-stration til Forhørene. Uforglemmelige er disse Scener, hvor Lærde, Jurister og Teologer underkaster den stakkels lille tapre Pige, i hvis Øjne Troens hellige Ild luer, alle Inkquisitionens aandelige Pinsler. Kampen drejer sig om at faa Jeanne d'Arc til at under-skrive et Afsværgelsesdokument, i hvilket hun indrømmer at være sendt af Djævelen. Derved vilde hun kunne faa Kirkens Tilgivelse, men ganske vist samtidig være fordømt til evigt Fængsel. Under Rædslerne for Baalet skriver hun under for et Øjeblik efter at kalde alt tilbage. Nu kunde intet redde hende. Hun maatte lide Døden paa Baalet.

Carl Th. Dreyer har koncentreret sin Skildring af Jeanne d'Arc i disse Forhørsscener, hvor Mlle Falconetti gav det skønneste og ærligste Billede af den lille, troende Pige, Jeanne d'Arc. Alt udvendigt Glimmer og Be-drag har hun og hendes Instruktør forsaget. Ingen Sminke skjuler hen-des Ansigt, der er usædvanligt talende, og i den fortræffelige, næsten for for-træffelige Fotografering, virker dob-belt udtryksfuldt. Det Galeri af Ty-per, der omgiver hende, og som Carl Th. Dreyer næsten gør for megen Brug af, er ogsaa ypperligt.

I Filmens Slutningsscener, Henret-telsen paa Baalet, har Instruktøren og-saa skyet alt udvendigt Filmglim-mer. Skildringen samler sig atter her helt og holdent om Jeanne d'Arc.

Publikum, der hele Aftenen havde været stærkt grebet, hilste til Slut Fil-men med stærkt Bifald, som Mlle Fal-conetti takkede for i en lille, improvi-seret Tale. Først da tænkte man paa, at denn skønne Stemme kunde have gjort Filmen til den store Sukces.

Nemo.